

kræve flere slags skatter. Det er jo sådan set en meget elegant konstruktion, en slags forklaringspakke, der kan bruges i forsamlingshusene.

Hvad er realiteterne? Ja, jeg går ud fra, at det stadig væk gælder, at regeringen forudser, at der sådan set skal opkræves det samme i skat også efter regeringens model, bare kun to steder, hvor det i dag er tre steder. Sådan har jeg forstået det.

Både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre synes, det er udmærket, hvis man stadig væk opkræver skat tre steder, men vi ønsker ikke at opkræve mere i skat. Der er bare tre steder, hvor man gør det ligesom i dag. Men det vender statsministeren som en pandekage i luften og bruger som dokumentation for, at Socialdemokraterne bare vil opkræve flere skatter. Det er den måde, vi diskuterer strukturreform på i Folketinget.

Statsministeren mener, at vi næsten var ved at være enige. Jeg skal bare sige, at der bl.a. var to områder, vi overhovedet ikke havde nået at berøre endnu: det var hele miljøområdet, og det var hele kulturområdet. Men i øvrigt er jeg i besiddelse af fire stykker papir, som meget godt tilsammen beskriver en meget intern proces, og som godtgør, hvor langt enigheden var, og en dag kan det jo være, at statsministeren vil modtage dem af mig.

Når man indgår forlig i Folketinget, så er der en tradition for, at partier, der er forligspartier, er enige om de lovforslag, der skal lægges frem i Folketinget for at implementere aftalen. En sådan aftale om at vi skulle være enige, inden lovforslagene blev lagt frem for Folketinget, var det ikke muligt at indgå. Regeringens ministre ønskede det ikke. Det skaber ikke ligefrem tillid i en forhandlingssituation.

Statsministeren ironiserer over Det Radikale Venstres skatteforslag og har konstrueret en særlig familie, der består af en kassedame, der tjener 200.000 kr. om året, bor i en villa til 2 mio. kr. og kører 20.000 km om året i en stor benzinsluger. Sådan en familie vil komme til at betale mere i skat efter vores forslag, siger statsministeren. Det skal såmænd nok passe, men så vil vi i givet fald se på det.

Så siger statsministeren, at dansk økonomi er utrolig god, og det er den også, hvis man låser den fast lige nu. Når den bliver rost uden for landets grænser, så er det, fordi man uden for landets grænser tror, at den regering, der sidder nu og har ansvar og flertal med Dansk Folkeparti, har en lang række reformer i skuffen, som

skal bruges for at skaffe dækning for de checks, der er udskrevet.

Det er den problemstilling, som Det Radikale Venstre er interesseret i. Det er derfor, vi gør os umage med at finde ud af, hvordan man kan lave reformer, så man skaffer mindst 50.000 flere job. Det har vi ikke hørt en lyd om fra regeringen.

Kl. 23.20

Statsministeren siger, at Det Radikale Venstre vil lempe udlændingepolitikken. Nej, i øjeblikket søger Det Radikale Venstre at sikre, at danske lovgivninger, danske love sikrer retssikkerhed for borgerne og overholdelse af internationale konventioner. Vi mener også, det er relevant, at oppositionen og offentligheden kan kontrollere forvaltningen af lovene; det har meget ringe vilkår.

Der er meget stor opmærksomhed i verden omkring den danske lovgivning på udlændingområdet.

Et af de største franske dagblade havde i sommer en helsidesartikel, det var Libération, om Danmarks politik på det her område, New York Times havde en helsidesartikel for 2 uger siden om det samme emne. Begge artikler gav udtryk for, at Danmark var et yderst negativt, for ikke at sige det mest negative land over for udlændinge. Jeg vil ikke bruge stærkere ord, men det giver et meget, meget dårligt billede af Danmark.

Regeringen ser fuldkommen stort på internationale konventioners overholdelse. Regeringen ser stort på borgernes retssikkerhed på det her område. Regeringen ser stort på borgernes fundamentale rettigheder på det her område. Regeringen ser stort på de mennesker, som uden grund rammes af en helt ualmindelig dårlig lovgivning og forvaltning.

Jeg citerer fra en mail, som jeg har fået i dag. Det er en dansk dame, der skriver til mig:

Jeg er en af de utallige danskere, som også har haft med den danske Udlændingestyrelse at gøre, idet min mand og jeg for godt 2 år siden kom til Danmark. Min mand er amerikaner. Vi ventede i 10 måneder på opholdstilladelse, og i den tid kunne min mand ikke arbejde. Vi blev ligeledes truet med, at vi ikke skulle regne med at få opholdstilladelse. Det er en lang historie, som du har hørt fra mange andre før. Man gør sig mange tanker i en sådan tid.

Det har været et kæmpe knæk for os at komme til Danmark. Min mand fik arbejde, og vi levede trygt – i anførselstegn – en tid, men nu er